

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1087 8 tháng 5 năm 2016

Thơ ngỏ

Cảm Giao

*Tâm thân qui hội hợp thanh cao
Các giới hướng tâm hợp sắc màu
Qui hội chơn hồn qui một mối
Vía hồn thông cảm chẳng còn đau*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 18/08/2006 24/08/2006

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đứng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Chuyện gì là khó?
- 2) Ai là người tốt?
- 3) Nơi nào là đến đích?
- 4) Thanh thanh là sao?
- 5) Trí tâm ngự ở nơi nào?
- 6) Duyên Trời duyên Phật hiểu làm sao?
- 7) Đắc đạo là sao?

<p>1) Bangkok, 18-08-2006 Hỏi : Chuyện gì là khó?</p> <p>Đáp : Thừa chuyện không thông là khó</p> <p>Kệ : Duyên Trời duyên Phật nan tương ngộ Thực hành khai triển tự giác mình Quý tướng Trời cao tự độ mình Thành tâm tu luyện tự đạt duyên</p>	<p>2) Bangkok, 19-08-2006 Hỏi : Ai là người tốt?</p> <p>Đáp : Thừa người chịu tu người tốt</p> <p>Kệ : Duyên Trời duyên Phật là đều tốt Không nhiễm bụi đời tâm ổn định Qui nguyên thiên giác mình đạo pháp Trì tâm tu luyện tự vượt xuyên</p>
<p>3) Bangkok, 20-08-2006 Hỏi : Nơi nào là đến đích?</p> <p>Đáp : Thừa nơi ổn định là đến đích</p> <p>Kệ : Duyên đời duyên đạo nơi đạt pháp Thực hành chánh pháp tâm được sáng Qui nguyên thiên giác tâm ổn định Thực hành chánh pháp thanh thanh đạt</p>	<p>4) Bangkok, 21-08-2006 Hỏi : Thanh thanh là sao?</p> <p>Đáp : Thừa thanh thanh là tâm ổn định</p> <p>Kệ : Thành tâm tu luyện tự giác mình Thực hành chánh pháp rõ hành trình Duyên lành Trời độ tâm ổn định Thực hành chánh pháp niệm Nam mô</p>
<p>5) Bangkok, 22-08-2006 Hỏi : Trí tâm ngự ở nơi nào?</p> <p>Đáp : Thừa trí tâm ngự ở nơi bộ óc</p> <p>Kệ : Thần kinh chần chịt tự do tiến Thông cảm nơi nơi khắp các miền Duyên lành Trời độ không giờ dứt Thực hành chánh pháp tâm ổn định</p>	<p>6) Bangkok, 23-08-2006 Hỏi: Duyên Trời duyên Phật hiểu làm sao?</p> <p>Đáp: Thừa duyên Trời duyên Phật là thanh tịnh</p> <p>Kệ: Thanh tịnh là tâm tự sáng suốt Hành trình tương ngộ duyên Trời độ Thức giác chính mình niệm Nam mô Thành tâm tu tiến tâm tự giác</p>
<p>7) Bangkok, 24-08-2006 Hỏi: Đắc đạo là sao?</p> <p>Đáp : Thừa đắc đạo là hiểu được nguyên lý của cuộc sống</p> <p>Kệ : Tâm lành tự đạt tâm ổn định Qui hội tình người giác giác mình. Hành trình khai triển không giờ dứt Thực hành chánh pháp tâm sáng suốt</p>	

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Tiền

Tình đời đen bạc khó ghi,
Tiền thời hai lưỡi, tạo thi cảnh đời.
Duyên lành tận độ không rời,
Nợ thời vay trả chẳng đời nào xong.
Vía thời chuyển hóa lòng vòng,
Hồn trong mê loạn khó mong được về.
Ly phân rạn nứt nhiều bề,
Tan tành từng mảnh, tạo mê tạo làm.
Mang mang sống chết bản thân,
Khổ đau nhiều cảnh khó phân đạo đời.
Trước sau khổ não khó rời,
Chật vật ích kỷ khó thời tiến thân.
Không tu ứ mật ứ gan,
Lại càng thêm khổ, chẳng bàn được chi.
Trường đời lôi cuốn dự thi,
Khổ thời cam chịu dự thi kỳ này.
Quyết tâm học hỏi theo Thầy,
Giữ tâm thanh tịnh, giải vây giải khờ.

Lương Sĩ Hằng.
Tây Đức, 20-10-1989

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

VẤN ĐẠO 5 - Khóa 3 thiền Viện Quy Thúc Ngày 04 tháng 10 năm 1986

Bạn đạo: Xin mời chị Cao Ngọc Trâm

Dạ thưa Thầy! Dạ, con đến đây để xin Thầy một lời khuyên là trong tâm tâm con lúc nào con cũng nghĩ đến con đường tu mà sao con thấy con trì trệ lắm. Dạ, trong cuộc đời con cái gì con cũng đi lùi hết. Dạ...

Đức Thầy: Ủ... tại sao, biết không? Phải tìm ra cái nguyên do. Tại cũng còn nóng. Tôi muốn tu mà tôi nóng. Tôi muốn làm mà tôi cũng nóng nữa. Tôi muốn được mà tôi cũng nóng nữa. Cho nên cái nóng đó nó tạo cho mình tủi thân và không có tiến được, thấy không? Con phải lùi về thanh tịnh đi! Ngày hôm nay con gặp được ông Tám rồi,

Ông Tám 65 tuổi rồi, ông này ông kiên nhẫn lắm ông mới rủ được một số người này tới đây nghe ông nói chuyện. Còn mà mình nóng như vậy mà ai tới nghe mình nói chuyện, thấy chưa? Mình trẻ hơn ông, mạnh hơn ông, nhưng mà bây giờ mình học được kỹ thuật thanh tịnh của ông, bây giờ mình lập tức trở về với thanh tịnh, buông bỏ tất cả, không có nóng, không có gì quan trọng tại thế hết, kể cả cái xác của con con cũng không có quan trọng, con thấy không? Rồi cuộc con cũng phải quy không, phải không? Con trở về với thanh tịnh thì tự nhiên con cái tiến được cái đời sống và làm việc gì nó cũng thành. Con cần nó thì con thấy nó thất bại chứ con không cần nó có gì đâu mà thất bại, con thấy không? Tự nhiên thành, bất chiến tự

nhiên thành, con hiểu chưa?

Cho nên, bây giờ con có một cái phương pháp, tới đây không nhiều thì ít thì con cũng nghe được phần chơn lý và con về con chỉ niệm Phật thôi, để sửa cái nội tâm, xoay cái cơ đồ tâm linh bên trong sẵn có của chính mình, không mượn của ai nữa. Con có khả năng, lui về với thanh tịnh, dẹp bỏ tánh nóng, dẹp bỏ sự so đo, nói rộng ra, sống với vạn linh, hòa với các giới, thì tự nhiên con tiến. Không lâu đâu, một năm mà làm như vậy thì thấy đã thay đổi rồi. Người ta học, thi đậu ra tới master rồi này kia, kia nọ, ra cũng là biết một phần philosophy về triết lý mới thi đậu, mà con thực hành một năm triết lý như vậy con trở về trong cái từ bi của con là triết lý con dồi dào trong thanh tịnh, mà con không phải tốn tiền đóng nhiều, con không phải mất thì giờ nhiều mà con chỉ bỏ công cho chính con mà thôi. Thì con mới thấy rằng từ nhỏ tới lớn con không có bỏ công cho chính con. Con đi học con làm gì, chuyện bao đồng ở ngoài, rồi tranh chấp, rồi con ví dụ chuyện người ta, chớ con chưa có đem cái bản thân con ra ví dụ với họ. Còn cái tánh nóng của con, con không nói đâu, con giấu đó, nói: “Tôi vậy, tôi cũng phải nóng, tôi vậy!”. Phải không? Đó! Nhưng kỳ thật là tôi nóng, thì tôi phải dẹp cái hỏa đó đi. À! Ở đây có cái pháp Soi Hồn, đuổi cái hỏa tâm trần trước con ra, thì con mới đi tới chỗ minh giác, thấy không? Mà mình chừng nào họ động mình chừng này, mình mới có cơ hội thử mình mình, mình sáng. Còn nếu không có người ta động mình đó làm sao mà mình biết. Họ chọc nhiều chừng nào, cảm ơn. Ông Trời gởi người tới thử tôi, tôi thanh tịnh rồi tôi về Trời, còn anh động loạn thì anh ở lại, thấy chưa?

À! Cho nên con phải thấy rõ sự kiên nhẫn nhứt, thanh tịnh là quan trọng. Ráng từ từ phải học. Nhiều kiếp rồi, đã thề với Trời Phật nhiều kiếp rồi, chớ không phải mới đây. Những người mà ở Địa Ngục lên đây á là đã thề với Diêm Vương là: “Con lên đây làm người con kiên nhẫn

lắm, không có ăn gian ai hết...”. Rồi tôi thấy tiền vô, áp phe vô cái tôi tính ăn gian, ăn gian cú nữa rồi tôi nghi - không được đâu! Nó ăn gian, ăn gian hoài à, hiểu không? Cho nên mình đừng, mình chừa tất cả những cái sự động loạn đó và trở về với thanh tịnh, thì cái đẹp của con người không phải là phần son, cái tâm từ là đẹp, con hiểu không?

Trở về với thanh tịnh thì con phát quang. Cái từ tâm con có, con ngồi đâu người ta tới tìm đó. “Mặt có theo, nhưng mà chị đó nói chuyện có duyên và giúp tôi rất nhiều.” Không cần mặt tôi tốt, mặt tôi có theo nhưng mà cái tâm tôi tốt. Cũng như hoa sen tôi đã nở rồi, tôi có cơ hội dâng Trời, mọi người thích! Mà trước khi tôi ở dưới bùn thì mọi người có quyền chê, nhưng mà tôi ráng tôi ngoi lên thì tôi là hoa sen thật sự, mùi thơm đậm đà đánh thức mọi tâm linh.

Cho nên con phải bỏ công, ví như hoa sen mà học tu. Con đang ở dưới đồng bùn, kích động. Con thấy cái gì cũng thất bại, cái gì nó cũng đốt cháy con hết, nhưng mà con có khả năng, mà con... có cái từ tâm để đốt đối phương mà con không sử dụng. Mà ngày hôm nay đến đây con thức tâm và chỉ đường lối con trở về niệm Phật để xây dựng cái từ tâm của con, để con tiêu diệt những gì mà sẽ chiếm con ở tương lai, thấy không? Con dụng cái thực quả thay vì cái hư quả,

Bạn đạo: *Thưa Thầy, hồi nãy Thầy nói là không nên cầu xin nhiều quá, mà con thấy con cầu xin nhiều quá có sao không Thầy.*

Đức Thầy: Con cầu xin là con tham đó! Con tham chừng nào mà không được, càng cầu xin thì càng nóng, vì tôi cầu quá mà không được tôi tức ông Trời luôn. Tôi nóng hơn hồi xưa.

Bạn đạo: Dạ, mỗi lần con cầu là được hết đó Thầy. Dạ...

Đức Thầy: Không có xin, không có xin nữa, tham! Tham nó hại con, không có được đâu! Cái số con ăn bao nhiêu, mặc bao nhiêu ... có chừng chứ cầu gì, nó đúng lúc rồi con nói: “Chu cha... cầu mua được cái áo xanh”, .. mua cái áo xanh, có tiền mua cái áo xanh. ... Đừng có mê tín.

Bạn đạo: Con không có cầu tiền bạc, nhưng mà hồi nào giờ con đi thi con xém rớt không hà thành ra con cầu dữ lắm, mỗi lần cầu là con thi đậu hết

Đức Thầy: Không có đâu! Con cầu á, con cầu..., thôi con đừng mua sách học, tới ngày thi con vô con cầu coi thử nó thi đậu không? Con phải học ứ hơi! Con phải hiểu chỗ đó. Đừng có phủ nhận cái khả năng của mình! Cho nên tin tưởng nơi khả năng của mình và xây dựng đi tới, con hiểu không? Chớ con nói: “Tôi cầu cái gì có cái nấy” thì đi học làm chi, tôi vô tôi thi master cái rớt tôi đậu rồi, phải không? Con phải học chớ! Cho nên cái phần phước của con là cha mẹ đã cho con. Nó có bao nhiêu con hưởng bấy nhiêu, nhưng mà con có cái lòng cầu nguyện cũng tốt chớ không phải không tốt. Nhưng mà ngày hôm nay con gặp cái pháp này là con phải tự đi. Vì con cầu người ta

giúp con chớ con phải chết kia mà. Cái định luật sanh, lão, bệnh, tử, nhứt định nó phải có. Lúc đó mà con chết, con tới sắp chết mà con không biết đường tu mà không biết đi đó, rồi con cầu họ, họ có giúp con được không? Không! Con hiểu cái đó con phải tự đi. Mà để cho những vị giúp con đó họ không có phiền con, thấy không? Họ vui vẻ họ nói: “Ồ... cha, con nhỏ này bây giờ nó biết tu, nó đi lên để nó tự đi, mình chỉ hỗ trợ cho nó tí...”, thì con mới cứu đời được, con hiểu không? Chớ con đừng có đi lâm vào trong cái cảnh đó sau này nó khổ lắm! Tới cái lúc nào mà cái thời con xuống, con cầu cái gì không được cái nấy là con điên á. Bây giờ cái thời con hên thì cầu nó trúng, mà cái thời con xui con cầu cái gì, thi đậu rớt đó rồi con điên á, thấy không?

Cho nên con bây giờ lập lại trật tự quân bình cho chính con, để tránh những cái đại nạn ở tương lai sắp xảy đến. Bởi vì con đường đi vẫn còn dài, chớ không phải chết nay mai, có mấy chục năm nó mới chết, thấy không? Thì nó nhiều trở ngại lắm, mà nếu chúng ta không sửa quân bình thanh tịnh thì tới lúc đó chúng ta không có giải quyết được, con hiểu không?

Cảm ơn sự đóng góp của con.

THÔNG BÁO CỦA HỘI ÁI HỮU VÔ VI HOA KỲ THUỘC MIỀN NAM CALIFORNIA

Kỷ Niệm 30 Năm Thành Lập Thiền Viện Vĩ Kiên

Chúng tôi *Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ Thuộc Miền Nam California* xin trân trọng thông báo đến quý bạn đạo khắp nơi trên toàn thế giới, Thiền Viện Vĩ Kiên là một Thiền viện Vô Vi Quốc Tế đầu tiên trên đất Mỹ, và đến ngày 15 tháng 5 năm 2016 tới đây sẽ tròn đúng 30 năm.

Nhân dịp thời gian nêu trên, chúng tôi sẽ tổ chức **Khóa Tĩnh Khẩu Niệm Phật** tại Thiền Viện Vĩ Kiên vào những ngày 12,13,14 tháng 5 năm 2016, và **Lễ Kỷ Niệm 30 Năm Thành Lập Thiền Viện Vĩ Kiên** sẽ vào sáng chủ nhật ngày 15 tháng 5 năm 2016.

Đài Truyền Hình sẽ quay hình buổi Lễ Kỷ Niệm 30 Năm Thành Lập Thiền Viện Vĩ Kiên, do vậy xin quý bạn đạo vui lòng mặc lễ phục màu trắng trang nghiêm.

Ước mong quý bạn đạo khắp nơi hội tụ về thật đông, để tạo cho Thiền Viện Vĩ Kiên của chúng ta có những ngày sum họp vui vẻ và ấm áp, hơn nữa chúng ta sẽ có những ngày tham thiền thanh nhẹ và tận hưởng Thanh Quang Điện Lành của Đức Thầy và Bề Trên ban phước.

Chúng tôi xin quý bạn đạo ghi danh sớm để tiện cho việc sắp xếp và để cho chúng tôi ước lượng được con số tham dự mà lo cho việc chuyên vận và ẩm thực.

Các bạn đạo ở phương xa sẽ được ưu tiên tạm trú trên Thiền Viện nếu ghi danh sớm, vì số người đến đây sẽ rất đông mà chỗ nghỉ ngơi có giới hạn.

Mọi sự liên lạc sẽ gọi về
Bảo Khanh Châu: 714-489-7767
Kim Anh Nguyễn: 714-580-5388
Lê Thị Quý TVVK: 909- 338-6691

Ban Chấp Hành của HAHVVHK thuộc Miền Nam California, thành thật cảm ơn quý bạn đạo sẽ đến đây cùng hợp tác và hưởng ứng với chúng tôi, chúng ta sẽ tạo cho những ngày hội ngộ có được những ngày đoàn tụ thật là vui vẻ với một tinh thần xây dựng và đoàn kết.

Nam Mô A Di Đà Phật Vạn Vật Thái Bình.

Hội Trưởng
Võ Thanh Chí.

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

1) Xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bạn đạo HUỲNH THỊ NHẢ (7 CÚC). Sinh năm 1934. Mất ngày 29.04.2016. Tại Ấp Bình Long xã Bình Ninh.H. Chợ Gạo Tỉnh Tiền Giang thọ 83 tuổi. Được siêu thăng tịnh độ.

Xin cảm ơn quý bạn đạo.
Tăng Văn Hoàng (Mỹ Tho) kính báo

2) Xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bạn đạo NGUYỄN THỊ CÚC. Sinh năm 1954. Mất ngày 02.05.2016 (nhằm ngày 26.03 năm Bính Thìn) tại Ấp Thạnh Lộc. Tân Long-Phụng Hiệp Hậu Giang thọ 63 tuổi. Được siêu thăng tịnh độ.

Xin cảm ơn quý bạn đạo.
Quách Khánh Châu (Sóc Trăng) kính báo.

THƠ BẠN ĐẠO

Tình Thương Của Mẹ

Mẹ già gánh nặng cả hai vai
Một mình cực khổ chịu đắng cay
Chăm lo con trẻ được no ấm
Tình thương của Mẹ như sông dài

Thương Mẹ thân xác đã mỏi mòn
Vẫn ban yêu thương cho đàn con
Hy sinh đời Mẹ vì con trẻ
Con nguyện nhớ mãi trong tim con

Ôi! Mẹ tuyệt vời của con ơi
Mẹ là điểm tựa trong cuộc đời
Nuôi con khôn lớn hồn tiến hoá
Ơn Mẹ bao la như biển trời

Con nhớ Mẹ lắm Mẹ biết không
Thương Mẹ nhiều đêm khóc trong lòng
Cầu nguyện cho Mẹ toàn thể giới
Được vui, được khỏe bớt long đong

Thủy Bùi 05/05/2016

ĐÍNH CHÁNH

Thưa quý bạn đạo,

Trong bài viết của Bành Chí đăng trong TBPTDN số 1086 ngày 1 tháng 5 năm 2016 có lỗi sai xin được điều chỉnh như sau:

"Trong phần mở đầu trước khi nhập khóa, có thảo luận và giải thích về phần **MẬT NIỆM BÁT NHÃ**."
(thay vì **MẬT NIỆM BÁT CHÁNH** như đã đăng)

Thành thật cảm ơn quý bạn đã cho biết để điều chỉnh lại được chính xác.

Bành Chí